

ת.א. 27818-12-22

חמו נועם נלי (קטינה) ת.ז. 55451512
באמצעות אופטרופוסיה הטבעיים התובעים 2 ו-3
2. ג'רמי חמו ת"ז 011788304
3. אורטל חמו ת"ז 066585399
מרח' הנביאים 75 בת ים
טל': 050-6703319
ע"י ב"כ עוה"ד אריאל פרייברג
מרח' אבא הלל 7 רמת גן
טל': 077-3180983 פקס: 03-7412358

- נגד -

הנתבעים:

1. טל אורן ת.ז. 55726798
2. הראל חברה לביטוח בע"מ ח.פ. 520004078
מרח' אבא הלל 3 רמת גן
טל': 03-754777 פקס: 03-7547100
ע"י ב"כ עוה"ד צבי יעקובוביץ (מ.ר.)
6566 ו/או ערן יעקובוביץ ו/או מירב
אביב-רוטמן ו/או שרית אושרוב ו/או
נמרוד ברקוביץ ו/או מיטל חסקי ו/או
איריס קוטלר ו/או ענת שובל ו/או עופר
שנקר ו/או מורן אלמוג כהן ו/או אליס
סיון ו/או אילן שפר ו/או ליבי שפרלינג
ו/או ירון ארד ו/או ליאת לוזון ו/או
אפרת קום ו/או אמיר לינדנפלד ו/או
אביטל עזר ו/או שירה זילברפרב ו/או
גיא מלכאי ו/או בוריס בריץ ו/או אורון
גורן ו/או חן לופוביץ ו/או מתן שרפי ו/או
נועם כהן ו/או תומר חודורוב ו/או מיכאל
קואינוב ו/או יעקב פייגלין ו/או לאורה
פנקוב-גלנץ ו/או יעל קבלה ו/או ספיר
טובי ו/או ליאור כהן ו/או לי אסייג
מרח' תובל 11, רמת גן 5252226
טל. 03-7511120, פקס. 03-7522206
דוא"ל: main@ykb-law.co.il
אתר: www.ykb-law.co.il

מועד קבלת תחשיב נזק מטעם התובע: 26.11.23

מועד אחרון להגשה: 31.12.23

תחשיב נזק מטעם הנתבעים

- לצורכי פשרה בלבד -

בזיקה להחלטת בית המשפט הנכבד, מתכבדים הנתבעים להגיש את תחשיב הנזק מטעמם, זאת לצורכי פשרה בלבד.

שאלת החבות:

1. בפתח הדברים הנתבעים מכחישים את התאונה הנטענת מיום 23.08.21 (להלן: "התאונה הנטענת") מאחר ואין כל אינדיקציה להתרחשות התאונה הנטענת ועל התובעים להוכיח תביעתם מתחילתה ועד סופה, לרבות הוכחת התרחשות התאונה הנטענת והמוכחשת ואת היותה "תאונת דרכים".
2. הנתבעים יטענו כי במידה והתאונה הנטענת התרחשה הרי שהיא התרחשה בנסיבות אחרות ושונות מהנטען ע"י התובעים.
3. יודגש כי עצם קרות התאונה לא הוכח. בהקשר זה יובהר כי לא נמצא כל אימות חיצוני לטענת התובעת 1 בעניין התרחשותה של תאונה במעורבות הרכב הנטען, וכן לכל קשר נטען בין התובעת 1 לנתבעים.
4. יתרה מזאת, לנתבעים לא נמסר כל דיווח על מקרה ביטוח כנדרש, או כל אימות אחר לעצם התרחשותה של התאונה הנטענת.
5. לנתבעים אין מידע כלשהו התומך בגרסת התובעת 1, אשר תצטרך להוכיח את גרסתה בבית המשפט ולשכנע כי האירוע אירע כנטען וכי מדובר בתאונת דרכים כמשמעות המונח בחוק הפל"ד. נזכיר כי הנטל בעניין זה מוטל עליה.
6. הנתבעים יטענו כי כלל לא היה מגע בין הרכב הנתבעת לתובעת 1 וכי התובעת 1 נפלה ונפגעה ללא קשר לרכב הנתבעת 1 ובמרחק ממנו.
7. על כן, ובטרם קבלת הצעה מביהמ"ש הנכבד ועל מנת להימנע מהוצאות מיותרות, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות לתובעת 1 לצרף תצהיר נסיבות מפורט אודות נסיבות התאונה.
8. לאור כל המפורט לעיל, יטענו הנתבעים כי דין התביעה להימחק ו/או להידחות על הסף כל שכן לגופה וזאת מחמת היעדר עילה ו/או היעדר יריבות.

מבלי לפגוע באמור לעיל בבחינת למעלה מן הצורך ובמנותק משאלת החבות, להלן התייחסות הנתבעים לנזקים הנטענים:

א. נתוני יסוד -

1. תאריך לידה של התובע – 16.07.2017.
2. תאריך התאונה – 23.08.2021 (בת 5 במועד התאונה ובת 7 כיום).
3. היעדר נכות – התובעת ויתרה על מינוי מומחה רפואי ולא בכדי.

ב. חישוב הנזק-

כאב וסבל-

המדובר בפגיעה קלה ביותר, אשר אין בה כדי לזכות בפיצוי בגובה מלוא סמכותו של בית המשפט. ואף לא קרוב לכך. ההלכה אמנם הכירה בסמכותו של ביהמ"ש לפסוק לתובעים אשר נכותם נמוכה מ- 10% פיצוי לא ממוני בשיעור של עד 10%, אולם בד בבד עם סמכות זו, הוגבל השימוש בה, **רק למקרים המצדיקים זאת ושלא בדרך השיגרה**. כך, בדברי כב' השופט אור בע"א 190/90 ירמיהו מלאכי נגד "קרנית", תקדין עליון, כרך 93 (2), תשנ"ג/תשנ"ד 1993, עמ' 692: "תקנה 2 (ב) לתקנות קובעת את "גג" הסכום שניתן לפסוק למי שלא מגיע לו פיצוי לפי תקנה 2 (א) לתקנות בסכום העולה על גג זה" (ע"א 146/87, כץ נגד

רוזנברג פ"ד מג(3) 421, ואין מקום לפסוק סכום מכסימאלי זה בדרך השיגרה. תקנה 2 (ב) לתקנות קובעת רק את הסכום המכסימאלי שניתן לפסוק כשחלה התקנה ואת סכום הפיצוי הראוי בנסיבות כל מקרה יש לקבוע על פי נסיבותיו (ע"א, 583/89 כרדי נגד דן אגודה שיתופית לתחבורה ציבורית בע"מ ואח', פ"ד מה (3) 133)

אציע לצורכי פשרה לפצות התובעת 1 בסך של 3,000 ₪.

היעדר אובדן השתכרות לעתיד-

4. כאמור לא תובעת לא נותרה נכות ולכן אים לפצותה בגין ראש נזק זה ולא ברורה הטענה בדבר פיצוי בגין ראש נזק זה.

עזרת הזולת לעבר ולעתיד-

5. אף ביחס לראש נזק זה, עותרת התובעת לפיצוי שעה שלא טורחת התובעת לצרף כל תימוכין לטענותיה הימנעות המדברת בעד עצמה.

6. הלכה פסוקה היא, כי אין ביהמ"ש מפצה ניזוק בגין עזרה שקיבל ללא תשלום מבני משפחתו, כאשר המדובר בעזרה שאיננה חריגה מבחינת היקפה ומהותה מהעזרה המושטת בין בני משפחה במהלך חיי היום יום על תהפוכותיהם. ראה ת.א. (ת"א) טראוב נ' מ"י פס"מ תשל"ה (א) 540, שם נקבע כי עזרת בני משפחה וקרובים הינה חובה מוסרית, רצון והתנדבות: "כאשר בן משפחה נקלע למצוקה, יש לצפות מבני משפחתו לעזור ולסייע לו ככל יכולתם". זאת ועוד, בפסיקה נקבע לא אחת כי על מנת לקבל פיצוי בגין אותה העזרה שהוגשה, על התובע להביא הוכחות מספיקות לגבי הכנסותיו של אותו "עוזר" שאבדו. ראה: ע"א 702/87 מ"י נ' כהן פד"י מח (2) 705, 746. וכן: ע"א 2113/90 אדלר נ' סוכנויות דרום בע"מ.

7. כמו כן, תדגשנה הנתבעות כי בכל הנוגע לדרישת התובע לפיצוי בגין עזרת הזולת לעבר, המדובר בנזק מיוחד אשר יש להוכיחו באמצעות ראיות ממשיות ואין די בטענות בעלמא. לעניין זה יש להפנות לע"א 379/74, 525/74 אסבסטוס נ' פזגז, פד"י ל' (3) 281, 284, שם נקבע כי " נזק מיוחד חייב להיטען במפורש ובמפורט. הוא טעון הוכחה מדויקת ואסור לו לשופט להעריכו לפי אומדנו. תובע הטוען, כי נגרם לו נזק מיוחד, חייב להוכיח לא רק שאכן נגרם לו הנזק, אלא גם את היקפו או שיעורו". כן לע"א 355/80 נתן אנסימוב נ' מלון טירת בת שבע בע"מ, פ"ד לה (2) 809 – "באותם המקרים בהם לאור טבעו ואופיו של הנזק ניתן להביא נתונים מדויקים, על הנפגע- התובע לעשות כן, ומשנכשל בנטל זה לא ייפסק לו פיצוי". בענייננו, לא יכולה להיות מחלוקת כי לא הציג התובע 1 ולו בשל ראיה להוכחת טענותיו.

8. על כן אין לפצות את התובעת בגין ראש נזק זה.

הוצאות רפואיות ונסיעה לעבר ולעתיד -

9. הנתבעים יטענו כי התובעת לא נזקקה ואף לא תזדקק לטיפול רפואי מעבר לטיפולים רפואיים הניתנים במסגרת קופת החולים בה חברה התובעת, זאת ללא כל עלות.

10. הנתבעים ישובו ויטענו כי באם היו או ישנן או תהיינה לתובעת הוצאות רפואיות, דבר המוכחש כשלעצמו, הריהן מכוסות בסל הבריאות על ידי קופת החולים בה מבוטח התובע, על פי חוק ביטוח בריאות ממלכתי, תשנ"ד – 1994. כמו כן, החל מיום 1.1.2010 תוקן חוק הפלת"ד, כך שהאחריות לטיפול הרפואיים הועברה לקופות החולים, והנתבעות איננה צריכה עוד לפצות את התובע בגינם, ככל שהטיפולים כלולים בסל הבריאות.

11. על כן אין לפצות את התובעת גין ראש נזק זה.

הפסדי תובעים 2-3:

ראשית יודגש כי התאונה אירעה בסוף חודש אוגוסט בו אין מסגרות ונלקחות חופשות ע"י הורים ללא קשר.

שנית מהדוחות אותם מצרפים הורי התובעת נראה כי עובר לתאונה שהו שניהם בחופשה בתאריכים חופפים. ולאחר התאונה שהו שניהם במחלת משפחה גם בתאריכים חופפים.

לנתבעים לא ברור מדוע שני הוריה של התובעת היו צריכים לקחת חופשת מחלה ולשהות לצידה. מדוע הורה אחד לא מספיק?! במיוחד שמדובר בחבלה כה קלה. על הורי התובעת היה להקטין את נזיקהם.

דבר נוסף לאחר התאונה החופשות המצונייות בדוח הן בגין חגי תשרי ואין קשורות לתאונה.

לאור כל המפורט לעיל, יטען כי אין לפצות את התובעים בגין ראש נזק זה.

עו"ד

נועם כהן,

ב"כ הנתבעים